

РЕШЕНИЕ

№ 27658

гр. София, 19.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 07.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2752** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. С. Г., чрез адв. К. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 771/03.03.2023 г. на младши автоконтрольор към СДВР, сектор ПП, с която е наложено временно отнемане на свидетелството за правоуправление на МПС, но за не повече от 18м.

Жалбоподателят счита заповедта за незаконосъобразна като издадена в противоречие с материалния закон и при явно несъответствие с целта на закона. Сочи, че срещу АУАН е подадена жалба, а ПАМ се базира на данните в АУАН. Изтъква, че В. Г. не е управлявал МПС към момента на проверката, оспорват се констатациите в акта.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, не се представлява.

Ответната страна - мл. автоконтрольор към СДВР не изразява становище по жалбата.

Административният съд, след като се запозна с твърденията, изложени в жалбата, като обсъди и анализира събраните по делото доказателства прие за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед за прилагане на ПАМ № 771/03.03.2023 г., издадена Х. Х. на длъжност младши автоконтрольор към СДВР, сектор ПП, на основание чл. 171, т. 1, б. "б." ЗДвП, е приложил спрямо жалбоподателя В. Г. принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18м."

Заповедта е мотивирана с обстоятелството, че на 03.03.2023г. в [населено място] Г. е управлявал МПС – л.а. „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установено с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. Водачът е изпробван с техническо средство АЛКОТЕСТ дрегер 7510 с фабричен № 0134, който отчита положителен резултат от 0.61 промила на хиляда. Издаден е талон за медицинско изследва с № 107136.

Видно от протокол за химическо изследване се установява наличие на етилов алкохол в кръвните проби на Г. в количество 0,71 промила.

С посоченото е извършено нарушение на чл. 171, т. 1, б. "б. " от ЗДВП.

Във връзка с установеното на М. М. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 900678.

Към административната преписка са приложени АУАН серия ГА № 900678 от 03.03.23г., в която е отразена описаната в ЗПАМ фактическа обстановка; Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, Заповед № 8121з-1436/06.12.2016г. и Заповед № 8121з-1524/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, установяващи компетентност за издателя на заповедта, справка за нарушител.

При така установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, адресат на ЗППАМ, срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на делото е индивидуален административен акт - принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "б. " ЗДВП. С представените по делото Заповеди са определени длъжностните лица, компетентни да издават заповеди за ПАМ. От съдържанието на същите е видно, че младши автоконтрольори от сектор ПП СДВР са сред оправомощените лица да прилагат с мотивирана заповед принудителни административни мерки, каквато длъжност заема и Х. Х.- издател на оспорената заповед.

Оспорената ЗППАМ е издадена от материално компетентно лице.

Актът съдържа всички необходими реквизити, заложиени в изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК.

Съгласно чл. 171 ЗДВП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки по т. 1, б. "б. ", в случаите: който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи;

Член 5, ал. 3 ЗДВП предвижда забрана за водачите на пътни превозни средства да

управляват пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че при проверката, извършена от органите на СДВР, сектор ПП на 03.03.2023г. в [населено място], В. Г. е управлявал МПС след употреба на алкохол, установено чрез техническо средство.

Не са налице предпоставките за отмяна на заповедта по настоящето производство, каквото е искането в жалбата, тъй като безспорно са установени материалноправните предпоставки за налагане на процесната ПАМ. Вписаното в заповедта фактическо основание за издаването ѝ представлява юридическия факт, от който органът черпи упражненото публично право и въз основа на което се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразността на акта. Редовно съставените АУАН се ползват с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното, по аргумент на чл. 189, ал. 2 ЗДвП. Изложените фактически обстоятелства очертават и изчерпват предмета на главното доказване, свързан с материалната му законосъобразност, като тежестта на доказване е за административния орган.

В случая необходимите материалноправни предпоставки за налагане на мярката, са установени по категоричен начин в производството.

Оспорената заповед е издадена при точно прилагане на материалния закон, предвиждащ налагане на принудителни административни мерки за осигуряване безопасност на движението и преустановяване на административни нарушения на водач, който управлява МПС след употреба на алкохол с концентрация над 0.5 промила на хиляда.

На следващо място следва да се посочи, че приложената мярка в една от хипотезите на чл. 171, т. 1, б. "б." ЗДвП, е съответна и на целта на закона - осигуряване на безопасността на движението по пътищата. Компетентността на органа по чл. 171, т. 1, б. "б." ЗДвП е обвързана и при наличието на посочените в диспозицията юридически факти е бил длъжен да издаде заповед със съдържанието на оспорената. Съответствието с целта на закона е дължима преценка към момента на издаване на заповедта и при отсъствието на други факти, които да са относими и да водят до друго приложение на материалния закон - чл. 171, т. 1, б. "б." ЗДвП, при доказаните по делото посочени в заповедта фактически основания за нейното издаване, отсъстват предпоставки за отмяната ѝ по чл. 146 АПК.

При това положение, след като е категорично установено, че жалбоподателят е управлявал превозното средство с концентрация на алкохол в кръвта над допустимите норми от 0.5 на хиляда, което е установено с техническо средство, т.е. е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. "б.— от ЗДвП, заповедта се явява издадена в съответствие с материалния закон.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. Г., чрез адв. К. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 771/03.03.2023 г. на младши автоконтрольор към СДВР, сектор ПП, с която е наложено временно отнемане на свидетелството за правоуправление на МПС, но за не повече от 18м.

Осъжда В. С. Г. ЕГН: [ЕГН] да заплати по сметка на АССГ сумата от 10лв., представляваща държавна такса за разглеждане на делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: